

Arrest

nr. 179 467 van 15 december 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 13 mei 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 maart 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt en van de bevelen om het grondgebied te verlaten van 30 maart 2015, alle beslissingen op 16 april 2015 ter kennis gebracht van de verzoekende partij.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Tweede tot zesde verzoekers (vader, moeder en drie kinderen) komen op 7 maart 2008 België binnen en dienen een asielaanvraag in op 1 april 2008.

Op 12 september 2008 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 7 oktober 2008 geeft de ambtenaar-geneesheer haar adviezen.

Op 7 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 7 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Op 11 maart 2009 dienen verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 5 februari 2010 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 30 september 2010 neemt de gemachtigde de beslissing dat de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk is.

Op 7 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard.

Op 23 december 2010 wordt verzoekers bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 26 januari 2011 worden de beslissing van 7 december 2010 en de bevelen van 23 december 2010 ingetrokken.

Op 12 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder rolnummer X

Op 29 april 2011 worden aan verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 8 juni 2011 dienen verzoekers een tweede aanvraag in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 13 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 29 juli 2011 worden verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten.

Het beroep tegen deze beslissingen wordt verworpen bij arrest van de Raad nr. 157 226 van 27 november 2015.

Op 27 april 2012 dient eerste verzoekster, die op onbekende datum België is binnengekomen, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 5 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is, deze beslissing wordt genomen ten opzichte van alle verzoekers.

Op 12 juli 2012 dienen verzoekers samen een derde, respectievelijk tweede aanvraag in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 3 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Ten opzichte van verzoekers worden bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 27 november 2012 worden deze beslissingen ingetrokken.

Op 14 maart 2013 neemt de gemachtigde een nieuwe beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 14 maart 2013 worden ten opzichte van verzoekers opnieuw bevelen genomen om het grondgebied te verlaten.

Bij arrest van de Raad nr. 136 321 van 15 januari 2015 worden deze beslissingen vernietigd.

Op 10 augustus 2013 dienen verzoekers een derde aanvraag in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 8 januari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer X

Op 8 januari 2014 worden ten opzichte van verzoekers inreisverboden genomen (bijlage 13sexies).

Het beroep tegen de inreisverboden is gekend onder het rolnummer X

Na de vernietiging van de beslissing van 14 maart 2013, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris op 4 februari 2015 een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 16 juli 2012, onontvankelijk wordt verklaard.

Op 4 februari 2015 worden verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 19 maart 2015 worden deze beslissingen ingetrokken.

Op 25 maart 2015 geeft de ambtenaar-geneesheer zijn advies.

Na de vernietiging van de beslissing van 14 maart 2013 en na de intrekking van de beslissing van 4 februari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris op 30 maart 2015 een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 16 juli 2012, onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 16.07.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

K., A. (R.R.: xxx)

Geboren te M. op (...)1948

+ zoon: K., M. (bij DVZ ook bekend als G. M. O. (R.R.: xxx)

Geboren te A. op (...) 1974

+ schoondochter: M., M. (bij DVZ ook bekend als G.M.O. (R.R.: xxx)

Geboren te A. op (...)1976

+ minderjarige kleinkinderen:

- K. S. M. (bij DVZ ook bekend als G., S. M.), °(...)1997

- K. S. (bij DVZ ook bekend als G., S.), °(...) 2001

- K., S.; °(...) 2002

Nationaliteit: Armenië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06,02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of

geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 25.03.2015 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden. Er worden door de advocaat van betrokkenen ook medische attesten aangehaald voor K., A.. In de initiële aanvraag dd. 16.07.2012 worden er echter geen medische elementen aangehaald voor K., A.. Deze attesten worden dus niet in overweging genomen.
(...)"

Op 30 maart 2015 worden ten opzichte van verzoekers bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit zijn de tweede, derde en vierde bestreden beslissing:

De tweede bestreden beslissing, het bevel ten opzichte van eerste verzoekster (moeder/grootmoeder) luidt als volgt:

**"ORDRE DE QUITTER LE TERRITOIRE
BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

*Il est enjoint à Madame,
Mevrouw,
Nom/naam : K.
prénom/voornaam : A.
date de naissance/geboortedatum : (...)1948
lieu de naissance/geboorteplaats : M.
nationalité/nationaliteit : Armenië*

*de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des États qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen², sauf si elle possède les documents requis pour s'y rendre,
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*

*dans les 7 jours de la notification de décision
binnen 7 dagen na de kennisgeving*

**MOTIF DE LA DECISION :
REDEN VAN DE BESLISSING:**

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article (des articles) suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o En vertu de l'article 7, alinéa 1er, 1° de la loi du 15 décembre 1980, il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2 :

L'Intéressée n'est pas en possession d'un visa valable.

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

De derde bestreden beslissing, het bevel genomen ten opzichte van tweede verzoeker, de zoon van eerste verzoekster, partner van derde verzoekster en vader van vierde, vijfde en zesde verzoeker, luidt als volgt:

**“ORDRE DE QUITTER LE TERRITOIRE
BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

Il est enjoint à monsieur

De heer

nom/naam : K.

prénom/voornaam: M.

date de naissance/geboortedatum: (...)1974

lieu de naissance/geboorteplaats: A.

nationalité/nationaliteit : Armenië

*de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des États qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen², sauf si elle possède les documents requis pour s'y rendre,
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*

dans les 7 jours de la notification de décision

binnen 7 dagen na de kennisgeving

MOTIF DE LA DECISION :

REDEN VAN DE BESLISSING:

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article (des articles) suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o En vertu de l'article 7, alinéa 1er, 1° de la loi du 15 décembre 1980, il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2 :

L'Intéressée n'est pas en possession d'un visa valable.

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

De vierde bestreden beslissing, het bevel genomen ten opzichte van derde verzoekster, partner van tweede verzoeker, schoondochter van eerste verzoekster en moeder van vierde, vijfde en zesde verzoeker, luidt als volgt:

**“ORDRE DE QUITTER LE TERRITOIRE
BEVEL OM H ET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

Il est enjoint à Madame,

Mevrouw,

Nom/naam : G.

prénom/voornaam : M. O.

date de naissance/geboortedatum : (...)1976

lieu de naissance/geboorteplaats : A.

nationalité/nationaliteit : Armenië

+ enfants/kinderen

-K. S. M. (G., S. M.), °(...).1997

-K. S. (comme G., S.), °(...).2001

-K., S.; °03.10.2002

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des États qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen², sauf si elle possède les documents requis pour s'y rendre,
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

dans les 7 jours de la notification de décision
binnen 7 dagen na de kennisgeving

MOTIF DE LA DECISION :
REDEN VAN DE BESLISSING:

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article (des articles) suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o En vertu de l'article 7, alinéa 1er, 1° de la loi du 15 décembre 1980, il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2 :

L'Intéressée n'est pas en possession d'un visa valable.

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

De vijfde en zesde verzoekende partij beschikken gezien hun leeftijd (respectievelijk 14 en 13 jaar op het ogenblik van het instellen van het beroep) niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Zij dienden aldus vertegenwoordigd te worden, door hun vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet gepreciseerd wordt dat de tweede en derde verzoekende partij optreden in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep van de vijfde en zesde verzoekende partij onontvankelijk is. De vierde verzoekende partij was op het ogenblik van het indienen van het beroep bijna 18 jaar, ten opzichte van haar is het beroep ontvankelijk.

2.2.1. De verwerende partij werpt volgende exceptie op:

"III. MET BETREKKING TOT DE SAMENHANG

De verwerende partij stelt vast dat verzoekers zowel een beslissing aangaande de aanvraag 9ter als een bevel om het grondgebied te verlaten aanvechten in één verzoekschrift, doch niet aannemelijk maken dat er enige verknochtheid bestaat.

Beide beslissing werden wel op dezelfde dag vernomen, doch het de bevelen om het grondgebied te verlaten verwijzen geenszins naar de onontvankelijkheidsbeslissing 9ter en omgekeerd.

Beide beslissingen berusten op een eigen juridische en feitelijke grondslag.

Verzoekers maken niet aannemelijk dat een eventuele nietigverklaring van de beslissing waarbij de medische regularisatieaanvraag 9ter onontvankelijk werd verklaard enige invloed zou hebben op hun illegale verblijfsstatus. De vordering, voor zover zij ingesteld werd tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten als tweede bestreden beslissing, is derhalve onontvankelijk."

2.2.2. Er dient te worden vastgesteld dat in voorliggende zaak uit het gedrag van de verwerende partij die wacht om een bevel af te leveren tot er een beslissing is inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen, blijkt dat er een samenhang is tussen de vier beslissingen. De vier

beslissingen zijn op dezelfde dag genomen en de kennisgeving gebeurde dezelfde dag. Er dient te worden aangenomen dat *in casu* op voldoende wijze is aangetoond dat er samenhang is tussen de eerste, tweede, derde en vierde bestreden beslissing.

De exceptie van de verwerende partij wordt verworpen.

2.3. Uit informatie verschaft door de verwerende en de verzoekende partij blijkt dat derde verzoekster in het bezit werd gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, geldig tot 7 september 2020.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Nu derde verzoekster een verblijfsrecht heeft tot september 2020, getuigt zij niet meer van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

Vierde verzoeker wordt als op dat ogenblik minderjarig kind vermeld op het bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten opzichte van zijn moeder, derde verzoekster. Dit bevel kan echter niet meer ten uitvoer worden gelegd, gelet op hogervermeld verblijfsrecht van de moeder. Vierde verzoeker heeft dus evenmin nog een belang bij het beroep wat de vierde bestreden beslissing betreft.

2.4. Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat tweede verzoeker op 22 september 2016 werd gerepatriëerd naar Armenië.

Er wordt herhaald dat de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat de verzoekende partijen een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partijen bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit de stukken van het administratief dossier en uit de eerste bestreden beslissing blijkt dat enkel medische attesten werden aangehaald voor tweede verzoeker, de heer M.K. *In casu* volgde de rest van de familie (zijn moeder, zijn partner en hun drie kinderen) zijn aanvraag. Nu blijkt dat de aan een aandoening lijdende vreemdeling die een aanvraag heeft ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, gerepatriëerd werd, kunnen hijzelf en de andere verzoekende partijen geen belang meer doen gelden bij de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Na een eventuele nietigverklaring zou het bestuur zich opnieuw moeten uitspreken over de aanvraag ingediend door

tweede verzoeker, die zich echter niet meer op het Belgisch grondgebied bevindt en bijgevolg dus niet meer voldoet aan de voorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat *“de in België verblijvende vreemdeling (...) een machtiging tot verblijf in het Rijk (kan) aanvragen”*.

Ter zitting wordt de advocaat van de verzoekende partijen gewezen op dit feit en op de problematiek van het belang. De advocaat van de verzoekende partijen gedraagt zich naar de wijsheid. Er dient te worden vastgesteld dat, nu de persoon in functie van wie de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend, niet meer in België verblijft, hijzelf en zijn familieleden die vermeld worden in de aanvraag en in de eerste bestreden beslissing, geen belang meer hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat eerste verzoekster, moeder van tweede verzoeker, in eigen naam een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan indienen, nu uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat zij zelf medische elementen wenst te doen gelden maar nu uit de stukken van het administratief dossier duidelijk blijkt dat de behandelde aanvraag daterend van 16 juli 2012, enkel medische elementen vermeldt voor tweede verzoeker. In dit verband wordt erop gewezen dat de advocaat van de verzoekende partijen ter zitting van 9 december 2016 uitdrukkelijk de mogelijkheid werd gegeven te antwoorden op de vraag naar het belang van de verzoekende partijen, maar dat zij geen elementen heeft aangehaald die zouden wijzen op een concreet belang van één van de verzoekende partijen.

2.5. Wat betreft het belang bij de derde bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten opzichte van tweede verzoeker, wordt opgemerkt dat deze beslissing is uitgevoerd door de repatriëring van tweede verzoeker op 22 september 2016 en dat de zaak daarom bijgevolg zonder voorwerp is, waardoor tweede verzoeker niet meer getuigt van het rechtens vereiste belang inzake het beroep tegen deze beslissing.

2.6. Eerste verzoekster heeft wel nog een belang bij het beroep wat betreft de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten genomen in haar hoofde. Er worden echter geen middelen aangevoerd tegen dit bevel om het grondgebied te verlaten, zodat het beroep wat dit betreft onontvankelijk is.

In de mate waarin eerste verzoekster deze beslissing beschouwt als een volgbeslissing van de eerste bestreden beslissing, wordt erop gewezen dat onder punt 2.4. van dit arrest reeds werd vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is ten opzichte van alle verzoekende partijen wat de eerste bestreden beslissing betreft.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wat de eerste, derde en vierde bestreden beslissing betreft. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

dhr. M. DENYS,

De griffier,

M. DENYS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

A. DE SMET